

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Joost II Sickenga
Titel	Wat je ziet ben je zelf
Jaar	2008
Uitvoering	Dertien Rijen / STAN /

Copyright (C) 2008 by Joost II Sickenga

WAT JE ZIET BEN JE ZELF

JOOST II SICKENGA

PERSONAGES

HENNY: *Acteur van rond de dertig. De homo.*

KATJA: *Actriese van begin dertig. De trut.*

ROEN: *Acteur van rond de dertig. De sul.*

AB: *Acteur van rond de dertig. De intellectueel.*

HENNY

Ja: halló.

KATJA

Ja waar gaat dit nog over.

ROEN

Nergens. Gaat nergens over, dit.

AB

En precies- precies daar wordt het interessant.

* * *

HENNY

Maar gaan we wat zeggen?

KATJA

Natuurlijk.

HENNY

En wat dan?

AB

Moeten we dat nu al-

HENNY

Wat doe jij eigenlijk aan?

ROEN

En gaan we met z'n allen naar voren?

KATJA

Ja. Maar geen bedankjes.

AB

Jongens we weten niet eens of-

HENNY

Maar geen bedankjes? En Stijn dan?

KATJA

Nee geen bedankjes.

HENNY

Hoezo niet?

KATJA

Jij bedankt altijd je ouwelui.

HENNY

Ja en?

KATJA

Maar dan wordt het zo'n uitspraak als ik dat niet doe.

ROEN

Je doet iets niet. En dat dan is een uitspraak?

KATJA

Roen je weet: hun naam zal nimmer nog-

AB

En dus kunnen wij-

KATJA

Precies. We zijn solidair.

HENNY

Hè?

* * *

HENNY

Roen heeft een stapeltje papier. Wat heb je daar?

ROEN

Van Katja.

AB

Gaat die wat zeggen?

ROEN

Ze heeft al een dankwoord.

AB

Wil ze dat allemaal-

HENNY

Laat es lezen.

* * *

Henny komt binnen en smijt zijn telefoon in de kussens van de bank.

AB

Wat?

HENNY

Ik vloek, vloek, vloek!

ROEN

Hoe?

KATJA

Echt?

AB

Hoe weet je dat.

KATJA

Oh nee!

HENNY

Derk.

ROEN

Dat meen je- dat meen- dat meen je niet.

AB

Dus wij-

HENNY

Niet nee.

KATJA

Vloek! Vloek! Vloek!

HENNY

Scheld-scheld-scheld!

ROEN

Loop, loop.

AB

IJsbeer, ijsbeer.

HENNY

IJsbeer? Sneeuwketting! *alsof hij er mee slaat* Sneeuwketting-

KATJA

Botsing! Bam!

ROEN

Lawine-lawine-lawine!

AB

Global. Melt. Down. Down.

HENNY

Wat is het toch een benauwd planeetje.

* * *

ROEN

Nou.

KATJA

Wat: nou.

HENNY

Ja: wat nu.

AB

Wat nou: wat nu!

ROEN

Nou.

HENNY

Nou?

ROEN

Niks. *onderdrukt het lachen*

KATJA

Ruik jij ook maar ergens, in de verste verte, humor?

ROEN

Nee maar-

HENNY

Derk hield het amper droog.

KATJA

Dus- oké- wacht, even. Ik moet dit- Weet je het zeker? Derk? Weet Derk het zeker?

HENNY

Hij had net de enveloppen dicht gelikt.

KATJA

Blij dat ik die dan niet hoef te openen.

* * *

AB

De uitslag. Een aanslag.

* * *

ROEN

Rake klappen in je gezicht, weer een stap dicht bij het gesticht.

HENNY

We staan er weer alleen voor.

ROEN

Op het zoveelste dode spoor.

KATJA

Heb je het door?

* * *

KATJA

Die nieuwe jurk was verdomme achthonderd- Auw!

ROEN

Wat heb je?

KATJA

Kramp. *Roen legt zijn hand op haar buik.*

HENNY

Trapt het al?

KATJA

Een embryo van negen weken? Nee. Maar ik misschien wel.

* * *

HENNY

Snap niet dat zij wel gewonnen hebben.

ROEN

SVK.

HENNY

Ja die spelen alleen maar repertoire.

AB

Dooie stukken van dooie schrijvers. Stukken waarin al de letters al eeuwen en eeuwen in dezelfde volgorde staan, dat is toch zielig? Of zou jij vierhonderd jaar naast dezelfde I willen staan.

HENNY

Heb nu al een piep in m'n oren.

KATJA

Repertoire. Verzin zelf wat, zou ik zeggen. Doen wij toch ook?

ROEN

Wij hebben een schrijver in ons midden. *Ab houdt een digitaal recordertje op.*

* * *

KATJA

SVK. Die Colette zal nu wel helemaal niet meer te harden zijn.

AB

Zij krijgt die prijs toch niet. Die heeft daar een gastrol.

KATJA

Ken jij Colette nog niet. Die is nog erger dan ik.

ROEN

En jij bent erg.

KATJA

Ja lief ik ben heel erg. Erg erg.

HENNY

Ergerniswekkend? *De anderen kijken hem aan.* Sorry. Maar ja, borderline hè. Impulsief.

AB

Colette doet altijd hetzelfde. Typisch zo'n typecasting product.

KATJA

Ooit een- wacht even, letten jullie op, ik ga het nu zeggen, ik zeg het één keer, één keer en daarna nooit meer, want waarschijnlijk val ik na de punt dood neer, maar: ze heeft in het begin een uitstekende Blanche neergezet... Hoorden jullie dat?

ROEN

Ik wacht nog op dat doodvallen.

AB

Hou vol.

KATJA

Maar het is daarna allemaal-alleen-maar-en-uitsluitend-zonder-uitzondering hysterie-hysterie-hysterie wat ze gespeeld heeft. Geen enkele ontwikkeling in de breedte, geen dienstmeid, geen zachtaardige Julia-

HENNY

Die zus van Roberto Zucco, die gezien, maakte ze ook zo'n noodtoestand van, dat was geen personage, dat was een beurscrash.

AB

Nee daar piekte ze niet echt.

ROEN

Het is niet alleen haar schuld. Ze vragen haar voor niks anders meer.

KATJA

Ze zegt nergens anders ja tegen.

HENNY

Nee die is niet bijzonder avontuurlijk.

AB

Niet bijzonder en niet avontuurlijk.

HENNY

De witte streep langs de snelweg.

KATJA

Ordenairy.

ROEN

Moet jij niet wat eten als je net zo'n kramp had?

* * *

ROEN

Natuurlijk hebben we niet gewonnen. Kijk naar wat we brengen, te compromisloos, te dwars, te tegen.

AB

Verkondig je de revolutie dan hoef je van het establishment niets te verwachten.

KATJA

Het is ook niet zomaar een revolutie.

AB

Nee de- de revolutie!

KATJA

Onderbouwd met argumenten, feiten en-

AB

Een geheel nieuwe revolutie-theorie.

HENNY

The end of all spieces!

ROEN

Het is allemaal te zwart wat we doen.

HENNY

Nou, ik vind zwart mooi.

* * *

ROEN

Niet van deze tijd. Tegendraads, tegentijds, te dwars. Gaat niet, gaat er tegenin, tegen 't principe. Pikken ze niet. Het principe is meer, steeds meer, hoe meer hoe beter, dat is van deze tijd, dat is de hemel, behoeften en behoeftebevrediging: enen en nullen.

* * *

HENNY

Het kuttige ervan is: je voelt je zo machteloos. Vernederd.

KATJA

En dus zin je op wraak.

AB

Há, die wraak ziet je aankomen, die lacht je recht in je bek uit. Je zegt net zelf dat je machteloos bent.

KATJA

Dus zin je op macht. De macht om met ongekende kracht terug te slaan.

HENNY

Beter nog: als eerste meppen, aanval is de beste-

AB

Dat weten we.

ROEN

Onze kracht is- onze kracht- onze kracht is onze gevoeligheid. Hebben we altijd gezegd. Wat blijft daar van over als we als eerste gaan klappen?

* * *

KATJA

Auw.

* * *

HENNY

Er was een voorjaar waarin ik zestien was, en hij *bedoelt Roen* zeventien was, toen de sleur nog ongezien was, en toen lag er een vrouw op de stoep, tussen de twee amsterdammertjes van de grote stad waar we als vreemden liepen... en we hebben haar laten liggen, die vrouw. Ik zou de amsterdammertjes nog kunnen aanwijzen. Die nacht zijn we niet terug gegaan naar huis want toen we ons realiseerden wat we hadden gedaan, of beter: wat we hadden laten liggen, hebben we ons beloofd dat nooit meer te doen. Zo wouden we niet worden. En dat hebben we een nacht lang gevierd.

ROEN

En nog elke nacht vieren we dat.

HENNY

Niet meer samen als toen maar-

ROEN

Toe Hen.

* * *

KATJA

Vertrouw jij die Derk dan, is die te vertrouwen? Zou er mijn hand niet voor in de

magnetron steken.

AB

Als je wil weten of iemand te vertrouwen is, moet je kijken naar de belangen.

ROEN

Waar is diegeen bij gebaat.

HENNY

Geblaat. Niet elk gedrag is berekening.

AB

Elk gedrag is eigenbelang.

KATJA

Ja vraag nooit aan mensen: waarom doe je dat, maar: waartoe doe je dat.

AB

Geeft veel meer inzicht. Gedrag dient altijd een doel.

ROEN

En dat terwijl leven zinloos was.

KATJA

Was?

ROEN

Wat?

KATJA

Is.

AB

Is dat zo.

HENNY

Zonder meer.

KATJA

Is dat genoeg?

AB

Meer dan genoeg.

HENNY

Meer dan genoeg is teveel.

KATJA

Denk niet dat Bill het daar mee eens is.

ROEN

Bill?

AB

Bill Gates.

KATJA

Clinton.

AB

De mannen met biljoenen.

KATJA

The top of the bill.

HENNY

Geef mij maar gewoon een lekkere reet.

KATJA

Ja jouw belang kennen we, maar die Derk-

HENNY

Zou die er belang bij hebben ons-

KATJA

Natuurlijk. Die vernietigt alles wat in zijn buurt komt. Regisseert nu al musicals.

* * *

ROEN

En- Toch- Toch geloof ik er niks van. Er huist teveel gretigheid in de woede, de uitgesproken afgunst is te venijnig en verraad betrokkenheid. Jullie vloeken de liefde van je af zodat ze je niet meer kan raken.

HENNY

Maar dan kennen jullie de liefde nog niet.

ROEN

We hadden maar wat graag gewonnen.

* * *

HENNY

Laat me stotteren als de trompet van Miles, laat me strompelen als de hakken van Bette, sneren als de snaren van Jimmy. Vroeger. Jaah vroeger!

* * *

AB

Honger.

ROEN

Ja eten. Ja toch Kat?

HENNY

Ergens of hier.

KATJA

Ik ga nu geen publieke ruimtes in, pieker er niet over.

ROEN

Dat doe je toch al nooit.

KATJA

Vind je het gek nadat ze die foto's op het net hebben gezet.

AB

Zullen we maar wat laten komen dan?

HENNY

Afval pizza?

KATJA

Doe maar taai.

* * *

HENNY

Katja rent ineens weg. Wat heeft die ineens?

ROEN

Geen idee.

AB

Vrouwen blijven een raadsel.

HENNY

Ik haat raadsels.

AB

Homo.

* * *

AB

Het is fout, fout, fout. We hadden er nooit aan mee moeten doen, nooit aan moeten beginnen. Vechten is gevaarlijk. Alles waar je tegen vecht, dat wordt jezelf. Je meet je- je meet- je meet je met je tegenstander, aan je tegenstander, en dat wordt dan het referentiekader. Onvermijdelijk verlaag je je tot het niveau waar je tegen knokt.

ROEN

Waar heeft die het over.

KATJA

Dat je niet met een hockeystick moet meedoen met een tenniswedstrijd.

AB

Precies, want- dus- want als de vijand tennist dan moet jij ook tennissen en zo kom je steeds verder van jezelf af.

* * *

KATJA

Aah.

ROEN

Wat!

KATJA

Kramp, kramp!

AB

Nog een ramp.

HENNY

Zijn dat weeën?

* * *

ROEN

Maar wat voel je dan?

KATJA

Het is de steek van in de steek gelaten worden.

* * *

KATJA

Maar ik kan niet meer!

AB

Alsjeblieft zeg. Natuurlijk kan je nog.

HENNY

Een mens kan altijd nog.

ROEN

Tot die niet meer kan.

AB

Maar wat dan nog.

* * *

KATJA

Ik heb pijn.

ROEN

Dat is ons volkomen duidelijk.

HENNY

Als het weeen zijn moet je ze wegblazen.

KATJA

Ja pffft. Doe normaal.

HENNY

Buikademhaling.

KATJA

Wil je mijn buik voelen? Beton.

AB

Betonademhaling dan.

KATJA

Een vulkaanuitbarsting lieve schat. Het rood kokende lava kolkt tussen mijn benen. Ik loop al de hele dag met Ultra Night verband in mijn broek.

* * *

KATJA

Als dit zo doorgaat, ga ik morgen niet.

AB

Lijkt mij ook beter.

ROEN

We zijn er goed ingetrapt.

HENNY

Maar gelukkig worden we er nu weer uitgetrapt.

KATJA

Het is de kroon of de hoon.

AB

We gaan niet, we doen er niet langer aan mee. We gaan er vandoor, van tussen, zonder ons, graag, dit. Fucking competitie. En waarom- waarom zou er iemand de beste moeten zijn? Kan iemand me dat effe uitleggen? Rangordes, hiërarchie, nummer één, twee of drie, voor wat, voor wie? Waarom hebben we meegedaan? Willen wij de beste zijn?

KATJA

Dat dacht ik toch wel.

AB

Het is daar niet om begonnen, bij mij niet, ik wilde mooie dingen maken, maar de beste?

KATJA

Je hebt het nodig. Bestempeld tot de beste heb je toegang tot meer geld. Meer geld is meer publiek.

AB

Waarom ben jij eigenlijk niet gaan voetballen?

ROEN

Ze heeft totaal- ze heeft- ze heeft totaal geen balgevoel. *Katje pakt hem in zijn kruis.*
Auw!

KATJA

Horen jullie dat?

ROEN

Auuww!

KATJA

Zo. Klinkt. Mijn. Bal. Gevoel. *Ze geven elkaar een korte kus.*

HENNY

Maar waarom hebben we ons laten strikken, waarom doen we mee aan die poppenkast.

KATJA

We zijn toneelspelers.

AB

De toneelkunst is geen poppenkast.

HENNY

Populariteit, bekendheid, het zou secundair moeten zijn.

ROEN

Net als in de politiek.

AB

Ja en daar zeg jij iets heel waars, wist je dat, want trek die analogie es door: politici die zich volledig laten leiden door opiniepeilingen-

HENNY

Met de vinger aan de pols.

KATJA

Er zijn in ons vakgebied toch ook al publieksenquêtes.

HENNY

Ik sprak laatst Klaar die de kleding deed voor Tragic Magic van Sjoerd. Laat ze hem het ontwerp zien. Zegt die, weet je wat die zegt: 'Al dat grijs-grijs-grijs. Denk je een beetje aan ons publiek? Doe maar iets met kleur.' Hoe inhoudelijk ben je dan nog bezig?

ROEN

Jongens zullen we het hier bij laten. Het is heel leuk, en voelt ook erg onafhankelijk, maar het leven is compromissen sluiten. Ik zie totaal geen gat in de grenzeloosheid van alles moet kunnen.

KATJA

Beperkingen?

ROEN

Ja het spijt me: maar in de beperking toont zich de meester.

AB

Dat zeggen de kippen in de bioindustrie ook de hele dag tegen elkaar.

HENNY

Pok-pok-pok-pok.

AB

Meesterlijk.

* * *

KATJA

Hoe maakt Klaar het eigenlijk?

HENNY

Klaar heeft het alleen maar druk, dat snap ik ook niet, die werkt zo hard, heeft drie-

drie banen, en waarom?

ROEN

Misschien wil ze een snelweg zijn?

HENNY

Klaar? Een snelweg? Ze vertrekt altijd als laatste op de feestjes. Bovendien: ze vergaat van de regenwoud-zorgen, broeikas-angst, verzurings-fobie, je hoeft daar niet over door te vragen, haar afgunst voor iedereen die in een vliegtuig stapt is veelzeggend genoeg.

ROEN

Maar waar komt de benzine voor haar brommertje dan vandaan?

AB

Die komt uit Irak hier naar toe gelopen in emmertjes aan een juk, gedragen door klompenmeisjes.

HENNY

En die Zuid Afrikaanse vriend van d'r, zijn daar in het land van herkomst dan wel herplantingsfaciliteiten voor getroffen?

KATJA

In- in maandverband- auw- in verband met de ontmanning daar bedoel je?

ROEN

Jij moet je een beetje rustig houden.

* * *

KATJA

Roen! Doen!

ROEN

Maar wat?

KATJA

Mijn telefoon. Bel de vroedvrouw.

HENNY

Nog een kussentje, dekentje?

KATJA

Ooh!

HENNY

Blijf maar rustig liggen, nog een kussen?

KATJA

Roen!

ROEN

Ja wat.

HENNY

Niet nog een kus-

KATJA

Wat sta je nou te kloten?

ROEN

Dat nummer, waar-

KATJA

Geef- geef hier. Aah. Oh mijn god!

HENNY

Doet het zo'n-

KATJA

Rot op.

HENNY

Rustig nou.

KATJA

Hier! Hij- hij zit onder de W te zoeken! Wat heb je nou onder de W te zoeken?

ROEN

Wroetvrouw zei je toch.

HENNY

Oh wat erg.

* * *

KATJA

Hier, op het groene knopje drukken en bellen. *Roen zondert zich af.* Wat een ongelofelijk leeghoofd.

AB

Jaja. Maar daarom is die wel onze beste acteur.

KATJA

Van zichzelf is die niks, niemand.

HENNY

Maar je houdt toch van 'm?

KATJA

Ik hou van niemand.

* * *

KATJA

Hij, van hem is de hand die me heeft gewekt. En het zal zijn, zijn hand die me toedekt. Eén en één is ons.

* * *

KATJA

Shit dat zo'n homp kloppende cellen zo'n pijn-

HENNY

Hè Katja, zo praat je toch-

KATJA

Kikkerdril is het.

HENNY

Nou, maar met een paar kusjes wordt dat toch een prachtige prins?

AB

Nog een wit paard erbij en-

KATJA

Die prinsen zitten alleen op een paard omdat ze zelf te slap zijn om te lopen.

* * *

ROEN

Wat een onmogelijkheid, wat een- wat een onmogelijkheid. Ongelooflijk, ondoenlijk.

KATJA

Heb je gebeld? Heb je haar gesproken. Wat zei- Moeten we-

ROEN

Dat zegt gewoon letterlijk: ja als het mis gaat, gaat het mis, niks aan te doen.

AB

Maar gaat het mis, wie zegt dat?

HENNY

Het is niet goed.

AB

Nee maar er meer tussen goed en fout.

ROEN

Ze zei dat als het misging we niet moesten vergeten de vervolgspraak af te zeggen.

HENNY

Hulpverlening.

KATJA

Bel de huisarts maar.

* * *

HENNY

Gaat het?

KATJA

Nee. Het is soms net of ik effe weg ben. Dan klikt en schakelt in mijn kop als in een transformator huis en krijgt alles een echo in een andere dementie-

ROEN

Dimensie.

KATJA

Dementie! Onderbreek me niet. Ik formuleer mezelf.

ROEN

Formulier.

KATJA

Aah!

ROEN

Wat nou? Ik doe toch alleen maar die echo?

AB

Is dat echt zo?

HENNY

Zullen we even samen puffen? Ja?

* * *

HENNY

Moeten we echt naar het ziekenhuis? Dat durf ik niet. Verplegend personeel. So wie so, de hulpverlenende medemens. Die is gevaarlijker dan je denkt. Sinds ik in die inrichting zat ben ik daar heel voorzichtig mee. 't Zat er namelijk vol mee, daar, met hulpverleners.

AB

Natuurlijk, in een psychiatrisch ziekenhuis-

HENNY

Wat? Nee de patiënten! Dat waren ook allemaal zusters, thuiszorgers, fysiotherapeuten, yogaleraressen. Artsen is andere prak. Die doen het voor het geld. Maar die hulpverlenende medemens. Die willen helpen. Die vinden de wereld heel

naar en willen haar verbeteren, die gaan lief doen. Leed verzachten.
Levensgevaarlijk. Ze liepen jammerend over die eindeloze gangen, zo gek als een
formule. Nee sindsdien blijf ik ver uit de buurt van de hulpverlening. Compulsieve
dwangneuroses, automutilatie, grensgevallen, eetstoornissen, psychoses, ze hebben
het allemaal, je hebt geen idee waar je je aan uitlevert.

* * *

ROEN
Groen, groen.
HENNY
Broem-broem.
AB
Rij, rij.
ROEN
Toet-toet.
AB
Rij, rij.
HENNY
Eindeloze rij. File.
KATJA
Rood, rood!
ROEN
Rustig maar lieffie.

* * *

ROEN
Katja ligt zich te verbijten. Gaat het?
HENNY
Ach Roen dat zie je toch.
KATJA
tegen Henny En toen hij sprak, knak, brak het woord ons in één en één uit elkaar.
ROEN
Tekst, tekst. Katja hou nou es op met die citaten te citeren.
KATJA
Ik heb het niet tegen jou.
ROEN
Jij? Of je personage? Dit is geen stuk.
KATJA
Die stukken gaan over het leven.
ROEN
Ja en ons leven draait om die stukken maar ik wil niet dat mijn leven een stuk wordt.
AB
Het is al kapot genoeg.

* * *

ROEN
Rij es door.
AB
Rij es door- rij es door. Door die mensen heen bedoel je?

KATJA

Wat doen die hier?

ROEN

Al die mensen, wat een koppen.

AB

Soms als ik niet aan het woord ben kijk ik de zaal in, het publiek in, de mens die daar zit, kijk ik in, één voor één, maar snel, zo: hup hup hup, en mijn derde oor hoort dan: ordinary, ordinary, ordinary, visionary, ordinary, ordinary, visionary...

* * *

KATJA

Het zijn allemaal fucking Medea's zijn het, kindermoordenaars, van de vroege ochtend tot de late avond.

* * *

AB

De meeste mensen denken als computers. Ja of nee. Eén of nul. Een ander onderscheid kent het niet.

KATJA

Terwijl zeven. Of min anderhalf. Prachtige getallen.

HENNY

Vierhonderdtweëntachtigmiljoen!

AB

Henny! Het is zo makkelijk. Je hoeft alleen maar je bek te houden. Je hoeft het toch niet te zeggen?

ROEN

Nou ja, wat doet die nou.

AB

Extremen, altijd die eeuwige uiterste. Zoek nou es één keer niet de randjes op, de ravijnen of de afgrond.

ROEN

Ik hou me mond.

HENNY

Ik weet wel, hij heeft gelijk, ik moet wat minder- maar ja borderline hè: impulsief.

* * *

AB

Is het hier- hier?

ROEN

Rechts- daar- een bord: spoedeisende hulp.

HENNY

Spoed, spoed.

KATJA

Eis, eis.

HENNY

Hulp-hulp!

ROEN

Wat doen al die fotograven-

KATJA
Nu ook nog fotografen? Wat is hier aan de hand?
HENNY
Paparazzi.
AB
Massagraven.
KATJA
Hoe kan het- hoe weten ze dit-
ROEN
Wat.
KATJA
Dat ik hier kom.
ROEN
Zijn die hier-
HENNY
Daar. En daar, die busjes met schotels: SBS, NOS, BRTL.
AB
BRT en RTL.
HENNY
Eén pot nat.
KATJA
Eén van jullie- één van- één van jullie heeft gebeld. Jawel, jawel- Henny, jij hè. Aah.
HENNY
Wat!
ROEN
Weeën!
AB
Persweeën?
KATJA
Roen stop dat gefriemel.
ROEN
Maar ik masseer.
KATJA
En jij Ab, keer om, onmiddellijk, ander ziekenhuis. Ab: Nu!
AB
Katja het kan niet, werkelijk niet, die zijn hier niet voor jou.
KATJA
Voor wie dan wel?
ROEN
Er zijn, Katja, meer belangrijke mensen.
KATJA
Niemand is meer belangrijk dan ik.
ROEN
Ik weet dat ik niet tegen je moet schreeuwen maar ik zei: meerdere belangrijke mensen!
KATJA
Niemand is mijn meerdere.
HENNY
Nee dat- dat is voor jou ook zo, maar-

KATJA

Ik kan er niet meer tegen op, ik heb geen privé meer, mijn hele leven ligt op straat.

AB

En iedereen rijdt er overheen alsof het een dooie egel is.

KATJA

Ab, nog één keer, draai om: Nu!

* * *

ROEN

stapt weer in de auto Het is vanwege de koningin.

KATJA

De-

ROEN

Ja die is hier aan het bevallen.

* * *

HENNY

Jeetje.

* * *

AB

De koning neukt er maar op los en de bevolking draait er voor op. Dat koningshuis kost dit platte land bergen met geld, het wordt tijd dat het afgeschaft wordt. Wat een onecht sprookje, ik moet er van kotsen, van dit bericht. Weer zo'n kind wat ons geld kost. En ze zijn al zo rijk, die hele partiële dombo familie!

* * *

ROEN

Goed, zullen we dan nu naar binnen gaan?

KATJA

Hoe zit het?

HENNY

Wild.

KATJA

Maar goed?

AB

Nou eigenlijk zie je door de haren het kapsel niet meer, maar kom maar.

* * *

HENNY

Oh ik vind het zo meer dan afschuwelijk voor je, het is zo mooi dat er baby's in jou kunnen groeien, maar nu dat misgaat is het nog lelijker dan het mooi was toen het goed was en we ons konden verliezen in welke naam en wat voor kleertjes en hoe het kaartje. Vanaf hoeveel maanden ga je zo iets begraven?

KATJA

Ik ben- Ik was- *Ze valt flauw. Henny bijt in zijn hand.*

* * *

ROEN

streeft Katja Hoe graag zou ik voor je zijn, een sluipeggetje om langs te ontsnappen, een kier om door weg te sijpelen...

* * *

AB

Wordt ze nou al geholpen?

HENNY

Nee maar ze is bij een zuster en die sust 'r.

ROEN

Zuster- zuster? Waar blijft die gynaecoloog? Verdomme!

HENNY

Er zijn meer patiënten.

ROEN

Vertel mij wat, die zit natuurlijk liever in de koningin dan in mijn vrouw.

AB

Wacht even, mijn voorstellingsvermogen krijgt ineens een enorme klap.

ROEN

Zou ik dat niet-

AB

lachend Ik kom niet meer bij.

HENNY

Moet je eerst flauwgevallen.

* * *

HENNY

Die atmosfeer, die lucht, dat licht. Het moet hier wel heel smerig zijn geweest, zo erg als het naar schoonmaakmiddel ruikt.

AB

Nou en nu maar wachten.

HENNY

Moet jij niet met haar naar binnen?

ROEN

Ik ga van m'n stokje van bloed. Kan er niks aan doen. Kleine overgevoeligheid.

HENNY

Maar op het toneel bloed je avond aan avond dood.

ROEN

Ja God-God, dat is toch-

HENNY

Ja maar hoe weet die overgevoeligheid dat nou?

* * *

AB

Zit jij nou te janken?

HENNY

Ja nou.

AB

Huilen is heulen met de onmacht.

HENNY

Alsof jij nooit jankt.

AB

Huil ik dan kruipen er maden uit mijn ooghoeken. En die biggelen dan over mijn wangen. En dat kan niet, geen gezicht.

HENNY

Nee een kerkhof, dat is die kop van jou!

AB

Baf! Dat is zelfs voor een borderliner een grensgeval.

HENNY

Sorry.

* * *

een lange wachtkamerstilte. Ineens klinkt van buiten 'hoezee-hoezee!' en 'lang leven de koningin' en oorverdovend gejuich. Dan weer een lange, lange wachtkamerstilte.

ROEN

Welk moment uit je leven zouden jullie meenemen naar een onbewoond eiland?

* * *

HENNY

Is het weer uitgekomen.

ROEN

Wat.

HENNY

Als eerste: Ik denk als eerste, bij werkelijk alles, dat het allemaal volledig mis gaat. Zo ben ik, beken ik. Toen ik dat nog niet van mezelf wist, of beter, toen ik door kreeg dat niet iedereen dat had, toen ben ik er op gaan letten. Zo ontdekte ik ook dat ik altijd alles voorbereidde en vooraf bedacht om ongemakken en rampen te voorkomen. Mijn hele leven was daar op ingesteld. Voorkomen. Op de toneelschool heb ik geleerd dat om te draaien, in plaats van voorkomen ben ik gaan veroorzaken, maar nog steeds denk ik altijd dat het mis gaat.

ROEN

Je moet er in geloven.

AB

Waarin.

ROEN

In jezelf.

AB

Zou ik in mezelf moeten geloven, zou ik afgrondig wanhopig wezen. Zou ik niet weten waar ik het zoeken moest. Ik ben niet iets waar je in kan geloven, ik ben geen God, geen heilige, geen ideaal, voor afgod ben ik volkomen ongeschikt en ook ben ik geen bijgeloof, ben zelfs niet eens een goed voorteken.

* * *

ROEN

Hoe is het?

HENNY

Je ziet er stralend uit.

KATJA

Ja ik voel me ook erg radioactief.

HENNY

Sorry. Het is niet goed hè?

ROEN

Een miskraam.

KATJA

Ach ik kraam wel vaker onzin uit. *begint te huilen*

HENNY

Roen? *Roen blijft dof voor zich uit kijken.* Roe-hoen.

* * *

KATJA

Help me, help me. Ik wil van alles zijn, ik kan van alles zijn, maar van alles wat ik kan zou ik vooral goed willen zijn. Goed wil ik zijn, voor de andere mensen, dat die met plezier aan me kunnen denken, dat die aan mij zien dat het kan, dat het niet hopeloos is, dat je iemand kan zijn, kan worden, iets wat ergens op lijkt, iemand die lukt, dat wil ik zijn, iemand die het laat gebeuren, die het waarmaakt en niet mismaakt.

* * *

KATJA

Het is weg. Voor altijd. En voor altijd zal het pijn doen.

* * *

AB

Ergens staat elk moment voor eeuwig stil.

* * *

KATJA

met een sixpack blikjes Iemand nog bierbuik!

HENNY

Ik vind het zo erg voor je. Maar je wordt wel weer zwanger, toch?

KATJA

Van hem? Geen idee. Bij hem moet je echt alles eruit trekken.

AB

Kom op, we gaan. Op café zoals de Belgen zeggen.

ROEN

Goed is dat hè? Hollanders zijn onder de mensen, Belgen op café.

KATJA

Welke wordt het?

AB

De Kroeg.

ROEN

Ken ik niet.

HENNY

Man, dat is een café, daar zijn de mensen niet de baas, maar de dingen!

AB

Ja echt.

HENNY

De drank daar eist dat die wordt geschonken. En de glazen? Die willen worden leegdrongen, dat willen ze gewoon. Net als de krukken, die moeten bezeten worden en de muzikjes dwingen tot dans, dans, dans!

AB

Dans!

HENNY

We vechten niet langer tegen de bierkaai, we zuipen 'm leeg!

ROEN

Hé.

AB

Wat?

ROEN

Die prijs. Helemaal vergeten.

HENNY

Ach, wat is nou belangrijker? Het stuk of de prijs?

AB

Het schaap of de wolf.

KATJA

Het water of het vuur.

ROEN

De deur of de muur.

AB

Winnen of verliezen... Als de gelegenheid de dief maakt, dan is de held ook niet meer dan het bijproduct van een aantal omstandigheden.

KATJA

Toe Roen, doe het nog es.

ROEN

Wat?

HENNY

'De ongeneeslijke ziekte' natuurlijk.

ROEN

acteert De geschiedenis van de grote namen is de geschiedenis van onze eigen kleinzieligheid. Benepen ego's tussen de schuifdeuren van het wereldtoneel. Niemand is iemand. Dat weet je gewoon. Niemand is iemand en verzet daar tegen is heidens. Het is ook zo armoedig: mensen die zich ergens op laten voorstaan. Tweede huizen, fourwheeldrive's, uitpuilende banktegoeden.

KATJA

Kin omhoog, borst vooruit, kont naar achter, koket. Kut toch op.

ROEN

Bovendien: waarom zou je iemand willen zijn? Heeft dat voordelen?

HENNY

Dat vraagt de consument dan.

ROEN

Kom je er beter van klaar, doet pijn minder pijn, is de vreugde vreugdevoller?

AB

Smaakt bier soms beter?

ROEN

Wordt zwerver.

AB

Wat?

ROEN

Zei Jesus. In één van de teruggevonden evangeliën.

AB

Wou al zeggen, dat heb ik niet geschreven.

KATJA

Oh Roen, lief, jij. Elke dag weer, belet je me zelfmoord te plegen.